לכהן ולא ללוי? אימא אף לכהן. מאי טעמא דר' עקיבא דכתיב ואל הלוים תדבר ואמרת אלידם, בלוים קא משתעי קרא, ואידך כדר' יהושע ב"ל דאמר ר' יהושע ב"ל *בעשרים וארבעה מקומות נקראו כהנים לוים וזה אחד מהם והכהנים הלוים בני צדוק, ור"ע הכא לא מצית אמרת דכתיב ואכלתם אותו בכל מקום, מי שיכול לאוכלו בכל מקום יצא כהן שאין יכול לאוכלו בבית הקברות, ואידך כל היכא דבעי דלא בעי חומה ואי אכיל ליה בטומאת הגוף לא לקי. ההיא גינתא דהוה שקיל רבי אלעזר בן עזריה מעשר ראשון מינה, אזל ר"ע אהדריה לפתחא לבי קברי, אמר א] עקיבא בתרמילו ואנא חי; איתמר מפני מה קנסו לוים במעשר? פליגי בה רבי יונתן וסבייא חד אמר *שלא עלו בימי עזרא וח"א כדי שיסמכו כהנים עלין בימי טומאתן, בשלמא למאן דאמר שלא עלו משום הכי קנסינהו אלא למ"ד כדי שיסמכו עליו כהנים בימי טומאתן, משום כהנים, קנסינהו ללוים? אלא כולי עלמא קנסא שלא עלו בימי עזרא והכא בהא קמיפלגי, מר סבר קנסא לעניים ומר סבר כהנים בימי טומאתן עניים ניתנהו *(בשלמא למאן דאמר קנסא לעניים, משום הכי אהדריה ר"ע לפתחא לבי קברי, אלא למאן דאמר לכהנים, אמאי אהדריה לפתחא לבי קברי)? הכי קאמר ליה: אי דקא אתית בתורת קנסא אית לך, ואי קא אתית בתורת חלוקה לית לך, ומנא לן דלא סליקו בימי עזרא? דכתיב ואקבצם אל הנהר הבא *(על) אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים, ומבני לוי לא מצאתי שם, אמר רב חסדא בתחלה לא היו מעמידים שוטרי' אלא מן הלוים שנאמר ושוטרים הלוים לפניכם עכשיו אין מעמידין שוטרים אלא מישראל שנאמר *ושוטרים הרבים בראשיכם: **מתני'** בת ישראל שניסת לכהן תאכל בתרומה, מת ולה הימנו בן תאכל בתרומה, ניסת ללוי לא תאכל בתרומה ולא במעשר, מת ולה הימנו בן תאכל במעשר, ניסת לישראל לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר, מת ולה הימנו בן לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר, מת בנה מישראל תאכל במעשר, מת בנה מלוי תאכל בתרומה, מת בנה מכהן לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר: בת

לכהן ולא ללוי. בתמיה הא ודאי קרא לוים קאמר: בני צדוק. וצדוק כהן הוה וקרא לבניו הלוים: ר"א בן עזריה. כהן הוה כדאמר בברכות (דף כז:) דהוא עשירי לעזרא: עקיבא בתרמילו. משום דר"ע רעיא דכלבא שבוע הוה: תרמילו. חמת של עור בשטייל"א בלע"ז ורועה נותן בה פתו ותולה בצוארו: מפני מה קנסו לוים במעשר. לאו לעיל קאי דטעמא *דהכא לאו משום קנסא אלא משום דכהנים נמי לוים איקרו כדאמרן, אלא דאמר בכמה דוכתין בהש"ס בתר דקנסינהו עזרא (חולין דף קלא:) ובמסכת סוטה (דף מז:) תנן יוחנן כ"ג העביר הודיית המעשר ואמר מפני שאין מפרישין אותו כתקנן דרחמנא אמר יהבה ללוים ואנן יהבינן לכהנים והכא נקט לה משום דקבעי למיפרך עלה מהא דרבי עקיבא דאהדריה לפתחא לבי קברי: אלא ר' עקיבא מ"ט אהדריה כו'. למ"ד קנסא לכהנים קפריך אם איתא דתקנתא לכהנים הואי מי הוה מהדר ר"ע לפתחא לבי קברי נהי נמי דקרא בלוים כתיב מיהו ר"ע לבתר דקנסינהו עזרא הוה: ושוטרים הרבים בראשיכם. דהיינו ישראל שהם רבים מלוים: **מתני'** ניסת ללוי. אחר שילדה מכהן: תאכל במעשר. ולא בתרומה דהדר הויא זרה: מת ולה הימנו בן תאכל במעשר. בשביל בנה ואי בן פסיל לה מתרומה שהרי יש לה זרע מן הזר וכתיב (ויקרא כב) וזרע אין לה ושבה והרי יש לה זרע ואע"ג דקרא בבת כהן כתיב מרבינן מיניה בגמרא נמי בת ישראל האוכלת בשביל בנה כהן וניסת לזר ומת שחוזרת ואוכלת בשביל בנה הלכך כי היכי דבת כהן כי אית לה זרע מישראל לא הדרה, בת ישראל (א) האוכלת בשביל בנה כהן (נמי) כי אית לה זרע בין מלוי או מישראל לא הדרה אוכלת בשביל בנה כהן: בת

מאי טעמא דר"ע. לכאורה נראה דר"מ ור"א פליגי בפלוגתא דר"ע ור' אלעזר בן עזריה דר"מ דלעיל כר"ע וסיומא דבפ' המוכר את הספינה (ב"ב פא: ושם) אמר דיהיב ליה לכהן וכר' אלעזר בן עזריה והתם מתרץ לה בין לר"מ בין לרבנן וצ"ע דאליבא דרבנן מוקי לה התם כר"א בן עזריה אבל לר"מ אית ליה לאוקומי בתר דקנסינהו עזרא דלכ"ע לכהן ואפילו למ"ד קנסא לעניים יש ליתן לכהן עני: **מי** שיכול לאוכלו בכל מקום. וא"ת לר"מ דאוסר לזרים מ"מ דמעשר ללוי ולא לכהן דלא מצי דריש כר"ע מי שיכול לאוכלו בכל מקום דמהאי טעמא דאסור לזרים אסור לאוכלו נמי בטומאת הגוף וא"א לאוכלו בבית הקברות וי"ל דאע"ג דאסור לזרים גזירת הכתוב (פי' הוא ואכלתם אותו בכל מקום: **מפני** מה קנסו לוים במעשר. פי' ר"י *דלא מצינו בהדיא אלא מצינו בעזרא והיה הכהן בן אהרן עם הלוים במעשר הלוים ואיכא למימר דהכי קאמר כשיבאו הלוים לחלוק בבית הגרנות יבואו עמהם הכהנים וקשה דלר' אלעזר בן עזריה דלא שקלי לוים כלל בתר קנסא אלא כהנים הא לא משתמע מההוא קרא דהא ליכא למימר שהיו הכהנים עם הלוים לקבל מהם מעשר משלהם דהא בשלהם לא קנסום כדמוכח בפ' הזרוע (חולין דף קלא:) וי"ל דלר"א בן עזריה לא נמנעו הלוים מכל וכל מלילך לבית הגרנות לחלוק במעשר כדמוכח פ"ב דכתובות (דף כו. ושם) וכ"ש בימי עזרא שעדיין לא פשט הקנס ולכך נאמר שילך הכהן עם הלוים ולמ"ד קנסא לעניים נקט כהן עם הלוים משום דשכיחי עניי כהנים טפי לפי שאין עסוקין במלאכה אלא בעבודת בית המקדש וגם אין להם קרקעות וה"ה עניי ישראל למ"ד מעשר מותר לזרים והר' יוסף אומר דנפקא לן מדכתיב במלאכי (ג) הביאו את כל המעשר אל בית האוצר דבית האוצר הוא לשכה שתקן עזרא לתת שם תרומת כהנים כדכתיב בעזרא (נחמיה י) וכיון שמצוה לתת שם מעשר אם כן של כהנים הוא וקי"ל (מגילה דף טו.) מלאכי זה עזרא ולמ"ד קנסא לעניים מצוה לתת לכהנים משום דעניים שכיחי בהו כדפרישית: **מר** סבר קנסא לעניים. דוקא ולא לכהנים עשירים ואליבא דר"ע פליגי דלר"א בן עזריה דשקלי כהנים מן התורה אפי' עשירים בתר דקנסינהו כמי דהוי לכהן ולא ללוי כדמוכח בהזרוע (חולין קלא:) ובפרק ב' דכתובות (דף כו. ושם) שקלי נמי כהנים עשירים דלדידהו לא קנים עזרא שהרי עלו וקנסא לעניים דקאמר הכא אין לפרש דוקא לעניי לוים ולא עניי ישראל וכהנים דא"כ נשתכרו עניי לוים במה שלא עלו ועוד דמשמע הכא דאי הוו כהנים בימי טומאתן עניים הוו שקלי לכ"ע אע"ג דמדאורייתא לר"ע ללוי ולא לכהן אלא ודאי עניים דקאמר אפילו עניי ישראל וכהנים ומיהו למ"ד מעשר ראשון אסור לזרים אין נראה שיתן לעניי ישראל כדי למוכרו דמילתא דאתי לידי תקלה לא הוו מתקני רבנן דאיכא למיחש דלמא אתי למיכליה וכה"ג אמרינן בפ"ב דכתובות (שם) ונראה דלר"ע לא הפקיע עזרא כח הלוים מכל וכל להשוותן לכהן ולישראל שלא יטלו מעשר אלא עניים ולא עשירים אלא לוים בין עניים בין עשירים היו נוטלים לעולם כדמשמע בכמה דוכתין שהיו נוטלין בתורת לויות דתנן בגיטין (דף ל.) המלוה מעות את הכהן ואת הלוי להיות מפריש עליהן (ב) ואיתא בגמרא (שם:) ישראל שאמר לבן לוי כור מעשר לאביך בידי ובהזרוע (חולין קלא:) ובפ"ב דכתובות (דף כו.) פריך הש"ס מעשר ראשון דלוי הוא וטעמא כיון דמעיקרא היה המעשר של לוים לבדם לר"ע דיין שיקנסום ליתן גם לאחרים עמהם למר לעניים ולמר לכהנים וסתמא בכל דוכתא כר"ע ולר"א בן עזריה דאמר מדאורייתא אף לכהן בתר קנסא לכהן דוקא כדאמר בפ' שני דכתובות (שם) ולדידיה דוקא מעשר ראשון חזקה לכהונה ולא לר"ע תדע דלמ"ד לעניים היאך יהיה חזקה לכהונה ולר"א בן עזריה מה שבטל יוחנן את הוידוי (סוטה דף מז:) אף על פי שדינו היה לכהנים כמו ללוים מכל מקום כיון דנצטוו לתתו אף ללוים כי שכר הוא לכם חלף עבודתכם (במדבר יח) כשמפקיעין אותו מלוים לתת כולו לכהנים אין זה כמצותו: **ומבני** לוי לא מצאתי שם. והא דתנן בקדושין (דף סט.) עשרה יוחסין עלו מבבל וקחשיב לוים וקרא נמי כתיב (עזרא ח) ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימין והלוים וגו' אלמא עלו פרש"י בעשרה יוחסין (שם) דאותן לוים שעלו עמו היו קטועי בהונות כשאמר להם נבוכד נצר שירו לנו משיר ציון עמדו וקצצו בהונותיהן ואמרו איך נשיר את שיר ציון ולפי שלא מצא שם ראויים לשיר עמד וקנסם ואפילו למאן דאמר עיקר שיר בפה מכל מקום הקפיד משום דאיכא נמי מצוה בכלים: ואימא

כא א מיי' פ"א מהל' מעשר הלכה ד:
כב ב מיי' פ"ו מהל' תרומות הל' ג סמג עשין קלג טוש"ע י"ד סי' שלא:
כג ג מיי' שם הל' יב:
כד ד מיי' שם הל' יז:

[כתובות כו:]

[בכורות ד. חולין כד: תמיד כז.]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מת ולה הימנו וכו' בת ישראל נמי האוכלת בשביל בנה כהן כי אית לה כצ"ל: (ב) תוס' ד"ה מר סבר וכו' מפריש עליהן וכו' התם בגמרא:

[וכן פרש"י בחולין קלא: ד"ה כתר]

הגהות מהרש"ב רנשבורג

א) גמ' אמר עקיבא בתרמילו ואנא חי. עיין במהרש"א בחדושי אגדות:

ס"א אלא רבי עקיבא מ"ט אהדריה לפתחא לבי קברא

דה"ב י"ט פסוק זה לא נמצא בתנ"ך

תוספות ישנים

(נחזור לראשונות) [ואידך] כריב"ל דאמר בעשרים וארבעה מקומות וכו' והקשה הר' שמואל מאיוור"א היכי מצינן למימר דהאי קרא מיירי בכהנים והכתיב בההוא ענינא ונתתם ממנו תרומת ה' לאהרן הכהן [illegible] דקודם הקנס היה ללוי ולא לכהן אבל לרבי אליעזר דאמר דקודם הקנס היה לכהן וללוי א"כ יתלוקו אליבא דידיה ויאמרו קנסא לעניים פירוש [לכהנים וללוים עניים ולאידך מ"ד] לכהנים בימי טומאתן לבד וא"כ עשירים כהנים נקנסו והלא מה פשעו [illegible] עזרא רק לוים משום טעמא דתפרש אלא נראה דאליבא דר"ע פליגי. ונראה דהלכה כרבי עקיבא דהא פליגי אליביה ובזה ניחא מהא דמעשה שהיו באים בספינה שנתן רבן גמליאל המעשר ראשון לר' יהושע [illegible] בלא קנסינהו עזרא ורבי [גמליאל] לאחר קנסא הוה. אלא ודאי לרבי עקיבא ניחא דמתחלה היה ללוי דווקא ועזרא קנסינהו ונתנו לכהן וללוי עניים ורבי יהושע עני היה ורבי אליעזר סבר שהיה [illegible] לכהן דווקא. וכמו כן ניחא הא דאמרינן יוחנן כהן גדול ביטל את הוידוי משום דקרא משמע שנותנו ללוי דווקא ולבתר קנסא היה לכהן וללוי: שנאמר שוטרים בראשיכם. אין זה פסוק בכל המקרא. ואשימם בראשיכם (דברים א) א):

תוס' חד מקמאי

מתני' בת ישראל שנשאת לכהן אוכלת בתרומה מת ויש לה ממנו בן תאכל בתרומה. נשאת ללוי תאכל במעשר. מת ולה ממנו בן תאכל במעשר. נשאת לישראל לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר. מת ולה ממנו בן לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר. מת בנה מישראל תאכל במעשר. מת בנה מלוי תאכל בתרומה. מת בנה מכהן לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר [illegible] ושבה אל בית אביה כנעוריה.

א) ר"ל דכוונת דקרא כתיב שם הבו לכם אנשים וגו' וידועים לשבטיכם אלמא דמישראל מיירי